

## ΟΙ ΛΑΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Τα κείμενα των λαών έχουν ουσιαστική γλωσσική υποστραση. Η κατάταξή τους όμως σε κατηγορίες και η συμβατική τους τυποποίηση σχεδόν πάντα είναι ο τρόπος που τ αντιμετωπίζουμε. Αν ξεπεράσουμε αυτή την αδυναμία μας, σε κάθε αξιολογούμενο κείμενο είναι το ίδιο οικείο και δικό μας, αφού δικό μας είναι κάθε τι φυσικό. Οι γλωσσικές ιδιομορφίες, ακόμη και στις πιο αναπτυγμένες πνευματικές μορφές, είναι σε αλήθεια αφορμή τέρψης κι αλλιώτικης βίωσης των ιδίων πάντα πραγμάτων της ζωής.

### ΕΝΟΨΜΑ ΕΛΙΣ ΙΙΙ 125 - 138

Όταν ο Λαχμού κι η Λαχάμου τ άκουσαν αυτό, φωναζάν δυνατά,

όλοι οι Ιγγιγγί\* θρηγήσαν απελπισμένοι:

«Τι παράξενο έγινε και πήραν [αυτή] την απόφαση!

Δε μπορούμε να νιώσουμε τα έργα της Τιαματ!»

Ετοιμαστήκαν να φύγουν στο ταξίδι τους,

όλοι οι μεγάλοι θεοί που αποφασίζουν τα πεπρωμένα.

Μπήκαν μπρος στον Άνσαρ, γεμίζοντας το [Ουμπσουκίνα.]

Φιλήθηκαν στη Συνελευση.

Στήσανε κούβεντα καθώς (καθήσαν) στο συμπόσιο.

Φάγανε γιορταστικό ψωμί, κέρασανε [κρασί],

μούσκεψανε τις κουπές τους με γλυκό πιστό:

Κάθως πιναν το δυνατοπιστό, τα σώματα [τους] φουσκώσαν.

Έγιναν πολύ γωθροί καθώς το κεφί τους δυναμώνα.

Για το Μαρντούκ, τον εκδικητή τους, όρισαν τις αποφασείες.

### ΙΝΔΙΑΝΟΙ

#### Λαγκουάνα

Ι-ο-χο, του θαυματός νερό,

ι-ο-χο, του θαυματός νερό,

ζωή ξάνα σ οποίος θα πει!

Κοιτάξε που κατά τα νοτιοδυτικά τα συννεφα φεργουν βροχή!

κοιτάξε που κατά τα νοτιοανατολικά τα συννεφα φεργουν βροχή!

Ζωή ξάνα σ οποίος θα πει!

Ι-ο-χο, του θαυματός νερό,

ι-ο-χο, του θαυματός νερό,

ζωή ξάνα σ οποίος θα πει!

\* Οι ουρανίες θεότητες.